

Φίλιππος Φιλίππου
Η Ελεάννα
στο Νησί της Ευτυχίας

Συλλογή
σπουργιτάκια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ

Η Ελεάννα στο Νησί της Ευτυχίας

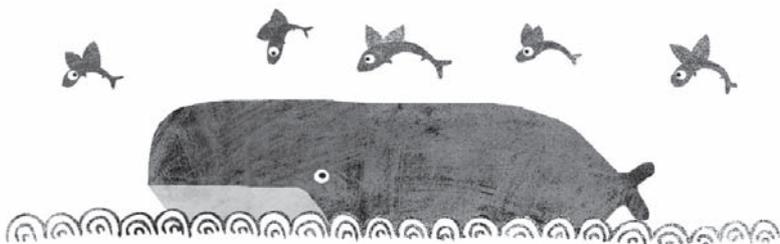
Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ γεννήθηκε στην Κέρκυρα τον Δεκέμβριο του 1948. Από το 1968 ως το 1982, με μικρά ή μεγάλα διαλείμματα, ταξίδεψε ως μηχανικός σε ποντοπόρα πλοία. Έχει εκδώσει μαρτυρίες, μελέτες, βιογραφίες, μυθιστορήματα. Δύο από τα βιβλία του αναφέρονται στη ζωή των ανθρώπων της θάλασσας: το αφήγημα *Οι εραστές της θάλασσας* ή *Το βιβλίο του άγνωστου ναύτη* και η μελέτη *Ο πολιτικός Νίκος Καββαδίας*. Διηγήματά του και άρθρα για βιβλία έχουν δημοσιευτεί σε εφημερίδες και περιοδικά της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Αυτό είναι το δεύτερο παιδικό του βιβλίο. Ζει στην Αθήνα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Η Ελεάννα στο Νησί της Ευτυχίας

4 παιδικές ιστορίες

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΜΥΡΤΩ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Σπουργιτάκια – 140

Φίλιππος Φιλίππου, *Η Ελεάννα στο Νησί της Ευτυχίας*

Εικονογράφηση: Μυρτώ Δεληβοριά

Σχεδιασμός εξωφύλλου σειράς: polka dot design

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Καπένης

Φιλμ, μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright® για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), Αθήνα, 2017

Copyright® Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Φίλιππος Φιλίππου, Αθήνα, 2017

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάιος 2018

ΚΕΤ Β310 ΚΕΠ 332/18

ISBN 978-960-16-7518-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Περιεχόμενα

1) Η Ελεάννα και ο κροκόδειλος	9
2) Η Ελεάννα και ο μάγος	30
3) Η Ελεάννα στη λίμνη των θαυμάτων	52
4) Η Ελεάννα στο Νησί της Ευτυχίας.	73

Η Ελεάννα και ο κροκόδειλος

TΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ είναι Τάκης. Πριν από μερικά χρόνια, γνώρισα σ' ένα κόκκινο καράβι που λεγόταν *Οδυσσέας* την Ελεάννα, η οποία ζούσε εκεί με τους γονείς της. Το καράβι ναυάγησε στη θάλασσα, αλλά όσοι ήμαστε σε αυτό σωθήκαμε. Τότε εγώ, που ήμουν μάγειςρας, η Ελεάννα κι οι άλλοι ναυτικοί πήγαμε σ' ένα πράσινο καράβι που ταξίδευε στη ζούγκλα της Αφρικής. Το έλεγαν *Αλέξανδρο* και ήταν τάνκερ.

Στο πράσινο καράβι ζούσαμε μαζί Έλληνες, Ινδοί, Άραβες, Κονγκολέζοι και Κινέζοι. Εκεί ζούσαν ακόμα και μια άσπρη γάτα, ένας μαύρος σκύλος, ένας παπαγάλος, μια γαλοπούλα που λεγόταν Λούλα, η μαϊμού Κάρμεν και η μαϊμού Βερενίκη. Επίσης, μια χελώνα που λεγόταν Τσιν κι έμενε μαζί με τη Λι και τον Χο, που ήταν Κινεζάκια. Μαζί μας ταξίδευαν ο Πίκο και η Χουχού, δυο μαύρα αδέρφια γεννημένα στη ζούγκλα που είχαν ένα κίτρινο φίδι.

Μόλις φύγαμε από την Αφρική, το καράβι μας, ο *Αλέξανδρος*, ξεκίνησε για την Ιαπωνία. Όλοι ήμαστε

χαρούμενοι που θα πηγαίναμε σ' εκείνη τη χώρα. Από τα μαγαζιά της θα αγοράζαμε πολλά πράγματα: παιχνίδια, ποδήλατα, ραδιόφωνα, μαγνητόφωνα και φωτογραφικές μηχανές.

Το ταξίδι ήταν καλό κι ο Ατλαντικός ωκεανός ήσυχος. Η Ελεάννα ακουμπούσε στην κουπαστή και κοίταζε τα κύματα της θάλασσας. Ο μπαμπάς της, ο κύριος Ευγένιος ο καπετάνιος, μιλούσε στη γέφυρα με τον τιμονιέρη. Η μαμά της, η κυρία Ευγενία, βρισκόταν στην καμπίνα της και κεντούσε.

Το καράβι θα περνούσε από τον Ισημερινό, όπου οι ναυτικοί έπρεπε να βαφτιστούν στα νερά του. Έτσι ήταν το έθιμο. Οι περισσότεροι άνθρωποι και τα περισσότερα ζώα στο καράβι είχαν βαφτιστεί στα προηγούμενα ταξίδια τους. Μόνο ο Πίκο, η Χουχού και το κίτρινο φίδι δεν είχαν βαφτιστεί. Γι' αυτό, ο καπετάνιος έδωσε εντολή στους ναύτες να γεμίσουν την πισίνα με νερό του Ισημερινού. Έπειτα, είπε στα δύο αδέρφια να μπουν μέσα. Ο Πίκο και η Χουχού έπεσαν στην πισίνα με τα ρούχα και βαφτίστηκαν. Μετά βγήκαν, πήραν έναν κουβά με το ίδιο νερό και το έριξαν πάνω στο κίτρινο φίδι για να το βαφτίσουν κι αυτό.

Ο Αλέξανδρος έπλεε τώρα στα γαλάζια νερά του Ινδικού ωκεανού. Τον ακολουθούσαν γλάροι, δελφίνια, φάλαινες και χελιδονόψαρα. Στο ταξίδι μας συναντούσαμε μικρά και μεγαλύτερα νησάκια, άλλα με βουνά, άλλα με λόφους, άλλα με λιβάδια. Από μακριά

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

μπορούσαμε να διακρίνουμε τους ανθρώπους και τα ζώα που τα κατοικούσαν.

Επιτέλους, φτάσαμε στο Κόμπε, ένα λιμάνι της Ιαπωνίας. Εκεί ξεφορτώσαμε το πετρέλαιο, μα δεν προλάβουμε να ψωνίσουμε γιατί ο ασυρματιστής πήρε ένα τηλεγράφημα από την εταιρεία στον Πειραιά. Το τηλεγράφημα έλεγε πως το καράβι θα πήγαινε στον Περσικό Κόλπο για να φορτώσει πάλι πετρέλαιο. Έτσι, δε θα μπορούσαμε να βγούμε στη στεριά.

Μόλις το έμαθε, η Ελεάννα άρχισε να κλαίει.

«Γιατί κλαις;» τη ρώτησε η μαμά της.

«Δε θέλω να πάω στον Περσικό. Θέλω ένα καράβι που να μένει πολύ στο λιμάνι. Μου αρέσει να βγαίνω έξω, να πηγαίνω βόλτες. Στο Κονγκό ήταν ωραία, πήγα στη ζούγκλα, ανέβηκα πάνω σε δέντρα, είδα καινούρια ζώα».

«Το καράβι δεν είναι δικό μας, Ελεάννα. Η εταιρεία το στέλνει σε όλο τον κόσμο, όπου υπάρχουν ανάγκες» της είπε η κυρία Ευγενία.

«Εγώ θέλω να βγαίνω στη στεριά, να περπατάω στους δρόμους, να μπαίνω στα μαγαζιά και να ψωνίζω» είπε η Ελεάννα και συνέχισε να κλαίει.

Η κυρία Ευγενία μίλησε στον κύριο Ευγένιο κι εκείνος τηλεγράφησε στην εταιρεία στον Πειραιά. Παρακάλεσε τον διευθυντή ν' αλλάξουμε καράβι για χάρη της Ελεάννας. Την άλλη μέρα η εταιρεία έδωσε διαταγή στον καπετάνιο να ναυτολογηθούμε σ'

ένα καράβι που το λέγανε *Περικλή*. Ήταν ένα μικρό άσπρο φορτηγό που στ' αμπάρια του κουβαλούσε γενικό φορτίο: ηλεκτρικές συσκευές, τηλεοράσεις, κουζίνες, πλυντήρια, ψυγεία. Το πρωί πήραμε τα πράγματά μας και μετακομίσαμε στο καινούριο καράβι. Οι καμπίνες μας ήταν μεγάλες και καθαρές. Το μεσημέρι ξεκινήσαμε για τη Βραζιλία· εκεί το καράβι θα φόρωνε καφέ, κακάο και κανέλα.

Ύστερα από πολλές μέρες, το άσπρο φορτηγό, ο *Περικλής*, έριξε άγκυρα στο λιμάνι Μακαπά στη Βραζιλία, κοντά στον Ατλαντικό ωκεανό. Ήταν πρωί όταν έφτασε στο καράβι ένα πράσινο τζιπάκι. Από αυτό βγήκαν ένας παράξενος κύριος κι ένα μικρό κοριτσάκι. Ο κύριος ήταν ο πιλότος που θα το οδηγούσε στο επόμενο λιμάνι· το κοριτσάκι ήταν η κόρη του.

Ανέβηκαν στο καράβι μας από την ξύλινη σκάλα. Μόλις βρέθηκε στο κατάστρωμα του караβιού, ο πιλότος χαιρέτησε την κυρία Ευγενία και τους αξιωματικούς του *Περικλή*:

«Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι!»

Ήταν παράξενος, αστείος· τεράστιος, χοντρός, ψηλός, φαλακρός, με λίγα κόκκινα μαλλιά. Είχε μεγάλα χέρια σαν φτερούγες. Φορούσε πράσινο πουκάμισο, πράσινες κάλτσες, πράσινο παντελόνι μέχρι το γόνατο, πράσινη σκούφια, χοντρά πράσινα ξυλοπάπουτσα. Μόνο η γραβάτα του ήταν κόκκινη. Στο χέρι κρατούσε μια μικρή πράσινη βαλίτσα με τα πράγματά του.

Την κόρη του τη λέγανε Ζοάνα. Ήταν πέντε χρόνων, είχε κόκκινα μαλλιά, φορούσε πράσινο φουστάνι και πράσινη μπλούζα. Τα παπούτσια της ήταν επίσης πράσινα. Όταν ο μπαμπάς της πήγαινε σε κάποιο καράβι, η Ζοάνα του έλεγε να την πάρει μαζί του γιατί ήθελε να γνωρίζει καινούρια μέρη.

Τον πιλότο και την κόρη του τους υποδέχτηκε ο καπετάνιος. Ο κύριος Ευγένιος διέταξε τον Χαλίλ, το καμαροτάκι του карабиού, να ετοιμάσει δύο ελληνικούς καφέδες γι' αυτόν και τον πιλότο και να φέρει ένα λουκούμι με νερό για τη Ζοάνα.

Η Ελεάννα, μόλις είδε τον παράξενο κύριο, έσκασε στα γέλια. Η μαμά της της είχε πει πως δεν ήταν σωστό να γελάει με τους ανθρώπους που είχαν κάποιο ελάττωμα, αλλά ο πιλότος δεν είχε κανένα ελάττωμα – απλώς, ήταν αστείος. Φορούσε τιράντες για να συγκρατεί τη μεγάλη του κοιλιά που ξεχειλίζει έξω από το παντελόνι του, και όταν έβγαζε τη σκούφια για να ξύσει το κεφάλι του, το κρανίο του με τα λίγα κόκκινα μαλλιά γυάλιζε στον ήλιο.

Ο πιλότος με την κόρη του εγκαταστάθηκαν σε μια καμπίνα δίπλα σ' εκείνη του καπετάνιου. Όλοι οι ναυτικοί τού συμπεριφέρονταν με σεβασμό. Την άλλη μέρα οδήγησε το καράβι μας μέσα στο ποτάμι και φτάσαμε στο Γκουρουπά. Καθώς ο *Περικλής* έπλεε, ο πιλότος βρισκόταν στη γέφυρα και έδινε εντολές στον τιμονιέρη για την πορεία του карабиού στον Αμαζόνιο.

